

Discussiëren zonder boos te worden. Soms best lastig. Net als eerlijk vertellen wat je van iets vindt. Kijk het kunstje af van onze leerlingen van Kentalis Martinus van Beek in Oss. Zij zijn de experts. Ze krijgen vanaf groep vijf de bijzondere oefeningen 'Discussiëren kun je leren'. Xander Molenkamp (12) heeft een taalstoornis en was in het begin vooral stil. "Maar nu denk ik jippie met duizend uitroeptekens als we gaan discussiëren."



Tips van Xander bij het discussiëren

- Blijf rustig en word niet boos
- Je moet de mening van de ander serieus nemen
- Probeer iets te zeggen, ook als je het eng vindt

Ga naar www.discussierenkunjeleren.nl voor meer informatie.

'Nu vind ik het hartstikke leuk om mijn mening te geven'

Tijdens de eerste les over discussiëren, was Xander 'kei zenuwachtig'. Vooral omdat hij niet wist wat er ging gebeuren en hoe je moet discussiëren. "Die eerste les heb ik helemaal niet gepraat. Ik zat stil in een hoekje. Dat ben ik niet van mezelf gewend, ik praat best veel. Ik dacht: straks zeg ik iets verkeerd. Straks denken ze dat ik raar ben en zijn ze het niet met mij eens. Heel spannend." De tweede en derde keer ging het al beter. "Bijvoorbeeld toen de stelling over dierproeven kwam. Mensen gaan dan pillen uittesten op dieren. Dat vind ik heel zielig voor de dieren, doe dat lekker even bij die mens. Dat vind ik dierenmishandeling. Daar waren heel veel kinderen het mee eens. Dat was echt verrassend. Ik was er wel trots op."

Blij

"Het werkt een beetje als het Lagerhuis", vertelt intern begeleider Ingrid van den Bos. De leerlingen bedenken samen een stelling. Daarna staan ze tegenover elkaar, sommigen zijn voor, sommigen tegen. Dan begint de discussie, wie het woord wil, steekt zijn vinger de lucht in. "We zijn blij met het programma 'Discussiëren kun

je leren'. Het is belangrijk dat de leerlingen hun mening leren geven, dat maakt je weerbaarder. Ook leren ze dingen vanuit een ander perspectief te zien."

Rustig blijven

"Hoe je discussieert? **Je moet altijd rustig blijven**", weet Xander. "Vroeger was ik druk als ik mijn mening wilde zeggen. Dan zei ik 'juffrouw, juffrouw'. Nu niet meer. Je moet wachten tot je de beurt krijgt en niet boos worden. Ik vind het nu hartstikke leuk om mijn mening te geven. Vroeger probeerde ik het wel, maar toen kon ik niet discussiëren. Dan zei ik wel dat ik het er niet mee eens was, maar niet waarom. Nu is het makkelijk." Volgens Xander discussiëren de leerlingen meestal als echte profs. "Maar soms wordt iemand boos, terwijl dat niet mag. Een jongen zei laatst: 'Ben jij voor mobieltjes in de klas? Dan ben je echt gek.' Dat was lachen. Maar het mag zo niet, volgens de juf, het is niet netjes. Iedereen heeft een eigen mening, toen ik jonger was, wist ik dat niet. Dan liep ik weg als iemand iets zei waar ik het niet mee eens was. Nu zeg ik: 'Dat is jouw mening, maar mijn mening is anders'. Het gaat bij discussiëren niet om winnen."

Discussiëren kun je leren

'Discussiëren kun je leren' is ontwikkeld door een docente uit Amsterdam, vooral om conflicten tussen leerlingen te verminderen. Sommige Kentalis scholen werken met dit programma, de inhoud is dan aangepast voor de leerlingen. Het start met inhoudelijke lessen over discussiëren: wat is een stelling? En een argument? Daarna barst de discussie los. Xander: "**Ik heb meer zelfvertrouwen**. Eerst wist ik niet hoe het moest, nu weet ik het wel." ■

Iedereen heeft een eigen mening, het gaat niet om winnen